

Kabul İstanbul Rüzgarı

– burak1907 · 14 Ekim 2015

kabul İstanbul rüzgarı
şimdi daha iyi anladık ustasın kabul
mesela o yana bu yana iken saçlar
zor benim için o busenin kaçırılışı
bir de kokusunu çekemedim
Allahtan bir şey demedi İstanbul
yeşili sarıya bulaşmış yamaçlar
anlattı sanırım iki sevgiliye sarılışı
o ara şiirlere kefen biçemedim
rüzgar bu şehrin sessizliği makbul
gördün Emirgan sırtlarında huzura yatışı
haziranı güneşe ben sözlemedim
sayende bulutlardan kızıl kurdela
minarelerden kesik yemiş temaşası
okunurken ardı sıra on sela
martların hepten bozuktı ağzı
bir dolu insanla kıyılarda gezindin
olmasa denize vapurların yanaşması
aman duymasın her şeyiyle bela
maşuk müsvettesi yığılı boğazı
ya bizim buralar eskiden beri meçhul
mesela yan yanayken avuçlar
ayazımızın yüzümüze yakılışı
Porsukta o yıllar tam bir bilinmezdim
Allahı var Eskişehir işiyle meşgul
akıl tutulmasındaydı bizim sarkaçlar
Köprübaşında nisanın bile bile darılışı
ki o sıra ellerinden vaz geçemedim
rüzgar bilsen şehrin o bakışı bir melul
mayısta serçelerle göğe bakıp kalışı
eylül karanlığında az gizlenmezdin
sen fısıldarken adını bir dala
yaprakların kim kim kargaşası
sokulurken tozlu sokaklara ela
biz çoktan bitirmiştik o yazı

belki sen benim gibi özlemedin
unutulmuştur çayın kahveyle kapişması
soğuk dediğın hatırında mı mesela
hani nerde bir goncanın nazı
dr.süreyya burak önder